

Dar

Ako vnímam šťastie - ako dar

Už druhý rok som sa prihlásil do charitatívnej projektu pre Centrum pre deti a rodiny v Podunajských Biskupiciach. Vždy v predvianočnom čase, kedy každý rozmýšľa ako obdarovať svojich blízkych a priateľov naša škola sa snaží urobiť radosť deťom, ktoré nebudú pri vianočnom stromčeku so svojimi rodičmi. Keď to pani učiteľka Golecká predostrela tento projekt našej triede, vedel som, že chcem urobiť radosť deťom čo nemali také šťastie ako ja. Úprimne? Neviem si to vôbec predstaviť nemať pocit domova, rodinného zázemia, proste niekde patriť.

Minulý rok to malo svoje čaro, pretože krabicu od topánok som naplnil darčekmi a pekne zabalil. Išli sme do centra autobusom darčeky sme potom pekne uložili pod stromček. Radosť detí sme nevideli, keďže si ich otvárali až na Štedrý deň, ale verím, že sme ich potešili. Mal som z nás veľmi dobrý pocit, že som sa mohol na tom tiež podieľať a aspoň takto vyčariť úsmev na tvári a radosť z darčkov.

Teraz v decembri som balil krabicu tiež pre 16-ročného Aróna , ktorý rád číta dobrodružné knihy a má rád futbal. Balík som sa snažil vyskladať podľa jeho záujmov a prihodil aj kozmetiku, lebo tej nikdy nie je dosť. Mamina mi pomohla darčekovo zabaliť škatuľu od topánok. Smutné na tomto roku bolo to, že darček do školy pani učiteľke odniesla mamina a nie ja. A keďže je táto pandémia pre politické opatrenia sme sa my žiaci nemohli zúčastniť aktu priamo v centre. Na Vianoce, keď som si rozbaľoval svoje darčeky som podvedome myslel na Aróna. Myslím si že, som ho aspoň trochu potešil, lebo ma na chvíľku zahrial príjemný pocit pri srdci a ten mávam vždy keď zvyknem niekoho obdarovať.